

ת"פ 56031/10/19 - מדינת ישראל נגד עווד ח'לאילה, חסן ח'לאילה, אמיר עלי

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 56031-10-19 מדינת ישראל נ' ח'לאילה (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
עווד ח'לאילה
חסן ח'לאילה
אמיר עלי (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד ח'אלד חכרוש

בשם הנאשמים 1 ו-3: עו"ד עומר סנעאללה

בשם הנאשם 2: עו"ד וליד ג'אנם

בשם קורבן העבירה: עו"ד מראם חמוד

הנאשמים באמצעות הליווי

גזר דין

1. הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה אודות העונש, בביצוע העבירות הבאות:

2. חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) + 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (נאשמים 1 ו-2 בלבד); חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק (נאשם 1 בלבד); סיוע לחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) + 31 לחוק (לנאשם 3 בלבד); עבירות נשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + (ב) רישא וסיפא + 29 לחוק (נאשמים 1 ו-2 בלבד); סיוע לעבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + (ב) רישא וסיפא + 31 לחוק (נאשם 3 בלבד).

3. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בין הנאשמים לבין המתלונן יזן חמוד (להלן: "יזן") ומואייד ח'טיב (להלן: "מואייד") הייתה היכרות מוקדמת. הנאשמים 1 ו-2 הם אחים והנאשם 3 הוא חברם. עובר ליום 1.10.19 קשרו הנאשמים קשר לירות ולחבול ביזן בשל חשדם שיזן דיבר בגנותה של אחותם של הנאשמים 1 ו-2. בהתאם לכך, במועד זה בסמוך לשעה 20:00 הם נסעו ברכב למספרה שבבעלותו של יזן בדיר חנא כשהנאשמים 1 ו-2, בסיוע הנאשם 3, מחזיקים ונושאים תת מקלע מאולתר עם מחסנית וכדורים ואלה ממתכת. כשהגיעו למספרה עצרו והנאשם 2 רץ לכיוון המספרה ונכנס פנימה כשהוא מחזיק את האלה. לאחר מכן רץ ונכנס פנימה הנאשם 1 כשהוא מחזיק את הנשק. באותה עת היו במספרה יזן ומואייד. הנאשם 3 נותר מחוץ למספרה בסמוך. הנאשם 2 תקף את יזן באמצעות האלה על ידי כך שהיכה אותו פעמיים ביד שמאל כשיזן מגן מפני המכות שכוונו לראשו וקיבל גם מכה בכתף שמאל. הנאשם 2 אחז ביזן מאחור ומנע את תזוזתו בזמן שהנאשם 1 כיוון את התת מקלע לכיוונו. מואייד ניגש לנאשם 1, ניסה להרחיקו מיזן וכתוצאה מכך נפלט כדור שפגע בקיר במספרה. אז הנאשם 1 ירה לכיוון מואייד מספר כדורים ש-4 מהם פגעו ברגלו הימנית של מואייד. בנוסף, ירה הנאשם 1 מספר כדורים לכיוון המראה במספרה. בשלב זה יזן החל להימלט והנאשם 1 כיוון את הנשק כלפיו ומטווה קצר ירה לעברו מספר כדורים כאשר אחד מהם פגע בעכוז מצד ימין. לאחר מכן הנאשמים נמלטו יחד מהמקום ברכב כאשר בדרך לרכב ירה הנאשם 1 באוויר באזור מגורים.

4. נגרמו ליזן נזקים כדלקמן: פצע כניסה מירי בעכוז מצד ימין, שבר מרוסק בראמוס פוביס, הימטומה באגן מתפשטת לכיוון הבטן הימנית, הימטומה גדולה סביב חלק עליון בשלפוחית שתן, הימטומה סביב החלק העליון של הרקטום ושפשוף קל במצח. הוא אושפז משך 9 ימים ונזקק לניתוח להוצאת הקליע מגופו.

5. למואייד נגרמו 4 פצעי כניסה ויציאה בחלק דיסטלי של הברך ובחלק פרוקסימלי של שוק ימין, בועות אוויר מרובות ברקמות רכות של ירך ימין וחלק פרוקסימלי של השוק.

טיעוני המדינה לעניין העונש:

6. נטען כי הנאשמים נקטו בהתנהגות ברוטלית ואכזרית בשאיפתם "להתחשבן" עם המתלונן ללא כל הצדקה. נטען שמדובר בעוד עדות לשכיחות של נגע האלימות שהתפשט בחברה. נטען שרק ענישה כבדה ומכאיבה תהווה מענה הולם למקרה. נטען עוד שרק במזל המקרה לא הסתיים במוותו של אחד הנפגעים. נטען שהמעשים כללו תכנון מוקדם ושהנאשמים 1 ו-2 אחראים ביחד למעשים במידה שווה ושהיה צפוי להיגרם נזק משמעותי כאמור לעיל.

7. נטען שהסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה אינן מהוות כל נסיבה מקלה ואף מעצימות את המסוכנות ושהנאשמים היו אמורים להבין את הפסול במעשיהם.

8. אוזכרה הפסיקה הבאה:

ע"פ 6459/17 **מדינת ישראל נ' אור קדושים** (27.2.18); המשיבים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע, חבלה בכוונה מחמירה, שיבוש מהלכי משפט ועבירות נשק. המשיבים הצטיידו באקדח אוטומטי וירו במתלון מאופנוע גנוב כאשר חלפו בסמוך לרכבו ופגעו בחלק גופו העליון ולאחר מכן ניסו להסתיר את עקבותיהם. על אחד הנאשמים הוטלו 6 שנות מאסר בפועל ועל השני 5 שנות מאסר בפועל ובערעור הוחמר העונש ל-8 שנות מאסר בפועל על שניהם. לנפגע נגרמו נזקים גופניים כבדים.

ע"פ 6101/16 **אחמד עואד נ' מדינת ישראל** (28.6.17); המערער הורשע בירי לעבר רגליו של המתלון כאשר היה ביניהם סכסוך קודם בגין חשדו של המערער לקשר בין המתלון לרעייתו לשעבר. נקבע מתחם ענישה שבין 6-12 שנות מאסר והוטלו 9 שנות מאסר בפועל שהופחתו ל-8 שנות מאסר בערעור.

באותו מקרה נערך תכנון מוקדם והכנות משמעותיות ונורו יריות בשני מקבצים במהלך האירוע.

ע"פ 1186/15 **מוחמד יונס נ' מדינת ישראל** (23.11.16); המערער ירה 4 יריות ברגליו של המתלון בביתו וגרם לו לחבלות חמורות, הכל תוך כדי הפרת צו למעצר בית מלא. הוא הורשע לאחר ניהול הוכחות ונידון ל-11 שנות מאסר בפועל שהופחתו בערעור ל-9 שנים ו-4 חודשים.

ע"פ 5376/18 **מוהנד אג'באריה נ' מדינת ישראל** (25.12.19); הנאשם הורשע לאחר הוכחות בערכאה הדיונית בגין ירי במתלון על רקע סכסוך משפחתי. העונש של 7 שנות מאסר בפועל הופחת ב-9 חודשים בערעור.

ע"פ 8721/14 **מוחמד אבו לבן נ' מדינת ישראל** (28.9.16); לאחר שהודיעה משפחת חברתו כי האירוסין מבוטלים החליט המערער לפגוע בבני משפחתה של המתלוננת וירה מספר יריות לעברם כשיצאו מביתם. אחד הכדורים פגע ברגלו של המתלון ושכנה שהייתה בקרבת מקום נפגעה בגבה. הוטלו 9.5 שנות מאסר. הערעור נדחה.

ע"פ 4375/02 **לזר דיין נ' מדינת ישראל** (9.1.03); נאשם ללא עבר פלילי עם בריאות לקויה שירה בממונה עליו בעבודה ופגע ברגליו נידון ל-13 שנות מאסר. הערעור נדחה.

9. נטען למתחמי ענישה הבאים: לנאשם 1 בין 9-12 שנות מאסר בפועל; נאשם 2 למתחם שבין 6-9 שנות מאסר בפועל; לנאשם 3 בין 3-4.5 שנות מאסר בפועל.

10. באשר לנסיבות האישיות נטען לקולא שהנאשמים הודו בביצוע העבירות אך נטען כי לגבי נאשם 1 ו-2

עמוד 3

קיימת רמת סיכון בינונית ולא ניתנו המלצות טיפוליות במסגרת התסקיר. ביחס לנאשם 3 צוינה רמת סיכון גבוהה וקושי לשאת באחריות מלאה על מעשיו.

טיעוני הנאשמים לעניין העונש:

11. סנגורו של הנאשם 1 טען שאין מחלוקת שמדובר בעבירות חמורות, אך נטען שחומרת העבירה אינה חזות הכל. נטען שהעלבון שהוטח כלפי אחותם של הנאשמים שהינה סטודנטית לרפואה אינה מצדיקה את ההתנהגות אך נטען שיש להתחשב בכך שהדברים לא בוצעו על רקע כספי או אחר אלא נטען שמדובר ב"עניין של תרבות". נטען שהנאשמים היו חשופי פנים ודבר זה מעיד על חוסר תחכום ותכנון וכי הם אינם עבריינים מנוסים. נטען שהנזק נמצא ברף בינוני של עבירות מסוג זה. נטען עוד שהכוונה הייתה לפגוע רק ביזן ושהנאשמים לא ידעו שמואייד ימצא במספרה.

12. נטען עוד שהירי כוון לעבר הרגליים ולא לפלג גוף עליון. נטען עוד שנחסך זמן רב על ידי הודאתם של הנאשמים והוזכר שהנשק הוסגר למשטרה.

13. הסנגור ביקש להתחשב בסולחה שנערכה כאשר נטען שבסולחה שולמו לזין 150,000 ₪ ו-100,000 ₪ למואייד.

14. ביחס לתסקירים נטען, שניתן תסקיר חיובי בהתחשב בנסיבות, כאשר לא עלה שמדובר באדם בעל קווים עברייניים. כמו כן נטען שהנאשם הביע נכונות להליך טיפולי ואין זה ברור מדוע לא הובאה המלצה לכך. נטען עוד שמדובר במסוכנות נקודתית ברמה בינונית. בתמצית, נטען שתוכן התסקיר חיובי למרות מסקנתו.

15. ביחס למתחם הענישה, אוזכרה הפסיקה הבאה:

ת"פ 62688-01-20 **מדינת ישראל נ' דוד טבצ'ניקוב** (10.11.20); שם הורשע הנאשם בחבלה בכוונה מחמירה, עבירות נשק והחזקת סם לצריכה עצמית כאשר הוא ירה מאקדח על המתלונן במקום עסקו לאחר שהצמיד את האקדח לחלק העליון של ירכו השמאלית של המתלונן. היה מדובר באדם בעל קווים עברייניים אנטי סוציאליים עם עבר פלילי. הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל (באותו מקרה הודגש כי קיימת אפשרות לשיקום).

ת"פ 36728-06-18 **מדינת ישראל נ' עלי סעיד** (23.1.19); בגין עבירות לפי סעיף 334 לחוק העונשין ונשיאת נשק הוטלו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה הנאשם שלף אקדח וירה כדור בירכו של בעל עסק עמו הסתכסך.

ת"פ 17941-11-18 **מדינת ישראל נ' נג'אר** (6.6.20); הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בנשיאת נשק ותחמושת וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות בעקבות מקרה בו ירה כדור אחד על אדם אחר מאקדח מטווח קצר ופגע ברכו. הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל.

16. הסנגור טען למתחם שבין 18 חודשים ועד 30 חודשי מאסר בפועל וטען שיש למקם את הענישה ברף התחתון של המתחם.

17. סנגורו של הנאשם 2 טען שמתחם הענישה המתאים נע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר וטען שיש להטיל עונש ברף האמצעי של המתחם.

18. בנוסף על פסקי הדין שאוזכרו לעיל הוסיף הסנגור את הפסיקה הבאה:

ת"פ 105/10 **מדינת ישראל נ' חאמד** (14.2.11), שם בוצעו בצוותא עבירות של חבלה בכוונה מחמירה עם סכינים ואלות כאשר הנאשמים היו רעולי פנים ולא ניתנו המלצות טיפוליות על ידי שירות המבחן. באותו מקרה נגזרו 18 חודשי מאסר והערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ת"פ 1211-10-19 **מדינת ישראל נ' פ'חרי חשאש** (29.10.20); לאחר תיקון כתב האישום לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות נקבע מתחם שבין 20 - 50 חודשי מאסר בגין ירי ונגזרו 24 חודשי מאסר, למרות שלא ניתן תסקיר חיובי וקיומה של רמת סיכון גבוהה והעדר סולחה.

ע"פ 4038/14 **מדינת ישראל נ' מהראן אבו עבד** (15.7.14); בגין עבירות של החזקה ונשיאת נשק, ירי באזור מגורים וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר באותו מקרה בעקבות דיווח על תקיפת משפחתו באמצעות נשק קר, הגיעו הנאשמים וירו על בני משפחה אחרת ופצעו 9 מהם. בערכאה הדיונית הוטלו 4 חודשי מאסר ו-8 חודשי מאסר בהתאמה ובערעור הוחמר העונש ל-13 חודשי מאסר ו-24 חודשי מאסר בהתאמה.

19. נטען עוד שאין מדובר בעברין רציוניסטי ושהנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים והוא רק בן-19. נטען שהמעצר היווה גורם הרתעתי עבורו. נטען שהנאשם הודה בשלב מוקדם ושהוא עצור מזה תקופה ארוכה. כמו כן הודגשה חשיבות הסכם הסולחה והפיצוי ששולם.

20. הסנגור ביקש לתת משקל מכריע לשיקולים אלה ובנוסף להודאה המוקדמת. כמו כן נטען שהמקרים שאוזכרו על ידי המדינה היו חמורים יותר.

21. במהלך הדיון הודגש עברו הספורטיבי של הנאשם ונטען שיש לו רצון להשתקם ולחזור לעיסוק בספורט.

22. ביחס לנאשם 3 נטען שהטיעונים שנטענו לגבי הנאשם 1 חלים ביתר שאת ושלא היה לנאשם 3 חלק במעשים שבוצעו כאשר הוא לא נהג ברכב והיה אחראי רק לסיוע פסיבי. הסנגור הודה שאין מדובר בתסקיר חיובי אך נטען שמדובר בצעיר בראשית דרכו עם נסיבות משפחתיות לא קלות ושזה המקרה שיש להעדיף שיקום על פני ענישה. נטען עוד שמדובר בסיוע ברף נמוך ונטען שיש להסתפק בתקופת מעצרו שמגיעה לכמעט 15 חודשים.

דברי הנאשמים:

23. כל אחד מהנאשמים הביע צער על מעשיו ואמרו שלא יחזרו על מעשים דומים בעתיד.

תסקירי שירות המבחן:

24. בתסקירו של נאשם 1 - עווד צוין שהוא בן 23, רווק שעבד בתחום הבניה כעוזר בטיחות טרם מעצרו. הוא סיים השכלה תיכונית ללא בגרות. משפחת מוצאו נורמטיבית. הוא הביע צער וחרטה על מעשיו בפני שירות המבחן.

בהערכת הסיכון נכתב כי חוויית המעצר מהווה גורם הרתעתי והסכם הסולחה מעיד על רגיעה בין הצדדים. הוערך כי קיים סיכון משמעותי ברמת מסוכנות בינונית להישנות ביצוע עבירות אלימות. לא הובאה המלצה טיפולית לאור חומרת כתב האישום והערכת הסיכון.

25. בתסקירו של נאשם 2 - חסן - צוין שהוא בן 19, רווק וטרם מעצרו היה שחקן כדורגל בליגה לאומית, הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. צוין שהוא מודה בעבירות אך מתקשה לשאת באחריות מלאה להתנהלותו.

ביחס להערכת מסוכנותו העתידית צוין העדר עבר הפלילי וההרתעה שההליכים והמעצר היוו, אך צוין גם קושי משמעותי בהתמודדות עם מצבים של פגיעה בכבודו וכבוד בני משפחתו. צוינה רמת סיכון משמעותית להישנות עבירות ברמת חומרה בינונית בעתיד.

26. בתסקירו של נאשם 3 - אמיר - צוין שהוא בן 21, רווק ועבד במפעל עופות טרם מעצרו. הוא בעל 9 שנות לימוד ובעקבות התנהגות שולית ומעורבות בפלילים שהה משך שנה וחצי במעון אחווה. משפחת מוצאו נורמטיבית אך מתמודדת עם קשיים שונים. צוין שהיא אינה מקבלת את מעורבותו במקרה דנן. לחובתו הרשעה משנת 2017 בגין ביצוע אלימות ברחוב שבגינה הוחלט שישהה במעון נעול לקטינים משך 18 חודשים.

צוין הסכם סולחה שהוצג בפני שירות המבחן שכלל פיצוי כספי.

27. במאזן הכולל הוערך סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה גבוהה וזאת בעקבות גורמי הסיכון שציינו קושי בקבלת אחריות מלאה בגין המעשים ועבר פלילי. לא ניתנה המלצה טיפולית.

דין:

28. בטיעונים לעונש העידו המתלונן יזן ואביו ושניהם הדגישו שברצונם לסיים את העיסוק במקרה וכי נערכה סולחה באמצעות המשפחות. העיד גם השיח מאמון מטאווע בנוגע לסולחה ומאמצים שהיה חלק מהם כדי להשיגה. העיד גם אביהם של הנאשמים 1 ו-2.

הוגשו תעודות וצילומים של הנאשם 2 שהעידו על הישגיו בכדורגל.

29. הוגש גם הסכם סולחה שיש לציין לגביו שהוא הדדי במידה ניכרת, כאשר במסגרתו הביע המתלונן חרטה והתנצלות כלפי הנאשמים על "התנהגותו הפוגענית" כלפי אחותם של הנאשמים בעוד שתואר רק באופן כללי ביותר האירוע נשוא כתב האישום מצד הנאשמים. אין בכך פסול אולם עולה הרושם שבמסגרת הסולחה הוקדש יותר מקום לפגיעה המילולית הנטענת של המתלונן כלפי בת משפחתם של הנאשמים מאשר הפגיעה הגופנית הקשה במתלונן על ידי הנאשמים.

30. מהעדויות שנשמעו בנוגע לסולחה נותר אצלי רושם לא נוח. התרשמתי כי העדויות של המתלונן ואביו נמסרו בצורה מאולצת. כך אני נוטה לקבל את עמדת המאשימה שטענה שבמקרה זה הסולחה אינה רלוונטית ושאלן לתת לה משקל, כאשר לא ברור מה עמד בבסיסה ונטען עוד במרומז שהופעל לחץ על המתלונן ומשפחתו כדי שיסכימו לסולחה (ראו ע"פ 5432/20 מהדי ג'האד כבהה נ' מדינת ישראל (20.12.20)).

31. במקרה זה מדובר באירוע של ירי מסיבי יחסית, במסגרתו נורו שני אנשים ואחד מהם נפצע פציעות יחסית קשות. אין צורך להכביר במילים על הפסול שבמעשי אלימות קשים על רקע "כבוד המשפחה".

32. מדובר באירוע שתוכנן מבעוד מועד והוכן לקראתו נשק חם וקר. הנאשמים היו צריכים לדעת את הפסול במעשיהם ופוטנציאל הנזק היה רב ואף התממש באופן חלקי.

33. ביחס לנאשם 1, בהתחשב במספר הקורבנות ואופי הפגיעה והירי הרב שבוצע במהלך האירוע, מתחם הענישה ההולם נע בין 5-8 שנות מאסר בפועל, ולגבי הנאשם 2 מתחם שבין 4-6 שנות מאסר בפועל. לגבי נאשם 3 המתחם נע בין 2-4 שנות מאסר בפועל.

34. לטובת הנאשמים עומדת הודאתם המוקדמת, שגם אם לא כולם קיבלו אחריות מלאה במסגרת התסקיר, מסמלת קבלת אחריות. כמו כן מדובר באנשים צעירים, כאשר הנאשמים 1 ו-2 נעדרי עבר

פלילי כלשהו ולנאשם 3 עבר פלילי מוגבל.

35. יצוין עוד שלמרות ההערות שנכתבו ביחס לסולחה, יש לקחת אותה בחשבון באופן חלקי לכל הפחות, וזאת לטובת הנאשמים. לחומרא תצוין רמת המסוכנות שנותרה על פי התסקירים.

לאור כל האמור, הנני מטיל עונשים כדלקמן:

36. על הנאשם 1 - 6.5 שנות מאסר בפועל שמתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו.

12- חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם מבצע עבירות אלימות או נשק מסוג פשע.

-קנס בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.6.21

37. על הנאשם 2 - 5 שנות מאסר בפועל שמתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו.

12- חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם מבצע עבירות אלימות או נשק מסוג פשע.

-קנס בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.6.21

38. על הנאשם 3 - 3 שנות מאסר בפועל שמתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו.

6- חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם מבצע עבירות אלימות או נשק מסוג פשע.

-קנס בסך 2,500 ₪ לתשלום עד ליום 1.6.21

זכות ערעור תוך 45 יום הודעה לנאשמים

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"א, 28 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.